

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 20. 2. 2015
podpis:

MVCRP01112WK

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0248r

V Praze dne 16. 02. 2015
Č. j.: MV-146584-4/VS-2014

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala paní – Kazachstán, (dále jen „žadatelka“), trvale byten státní občanka Ruské federace, rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra (dále jen „Ministerstvo vnitra“) ze dne 29. 8. 2014, č. j. VS-1168/835.3/2-2014, kterým nebylo vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění:

I.

Ministerstvo vnitra zahájilo dne 30. 1. 2014 správní řízení o žádosti žadatelky o udělení státního občanství České republiky, která byla podána prostřednictvím Krajského úřadu Karlovarského kraje dne 3. 12. 2013. Žadatelka je státní občankou Ruské federace. Z prvního manželství, uzavřeného v roce 1984 v Kazachstánu a rozvedeného v roce 1997 v Kazachstánu, se narodily dvě děti: – Kazachstán, a – Kazachstán. Druhé manželství, které žadatelka uzavřela se státním občanem České republiky dne 6. 11. 1998, bylo rozvedeno v březnu 2004. Žadatelka má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 25. 4. 2006.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 26. 5. 2014 byla žadatelka v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informována o zahájení správního řízení, byla poučena, že podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň bylo řízení přerušeno do 31. 7. 2014 a žadatelka byla vyzvána, aby

Vypraveno dne:

ve stanovené lhůtě předložila doklady nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a k prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky (§ 3 správního řádu a § 7 a 8 zákona o státním občanství). Žadatelka byla upozorněna na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, pokud ve stanovené lhůtě požadované listiny nepředloží. Žadatelka předložila požadované doklady dne 19. 6. 2014.

Poté Ministerstvo vnitra informovalo žadatelku dopisem ze dne 8. 8. 2014, že má právo nahlížet do spisu a seznámit se s podklady rozhodnutí a k tomu jí stanovilo lhůtu pěti pracovních dnů od doručení tohoto dopisu. Žadatelka uvedený dopis převzala dne 17. 8. 2014; uvedené možnosti nevyužila.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo k závěru, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c), d) i e) zákona o státním občanství, tj. má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a pohovorem před Krajským úřadem Karlovarského kraje dne 3. 12. 2013 prokázala znalost českého jazyka podle vyhlášky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Přestože žadatelka formálně splňuje všechny podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené zákonem o státním občanství, Ministerstvo vnitra v rámci správního uvážení zvážilo zájem žadatelky na udělení státního občanství České republiky v souvislosti s veřejným zájmem a konstatovalo, že pokud zde zůstává pochybnost o tom, že oba výše uvedené zájmy jsou v souladu, dává Ministerstvo vnitra přednost veřejnému zájmu, a to přestože žadatelka v době rozhodování o žádosti splňuje podmínky k udělení státního občanství České republiky.

Ministerstvo vnitra proto svým rozhodnutím ze dne 29. 8. 2014, č. j. VS-1168/835.3/2-2014, rozhodlo žadatelce státní občanství České republiky neudělit.

III.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 29. 8. 2014, č. j. VS 1168/835.3/2-2014, podala žadatelka dne 16. 9. 2014 včasný blanketní rozklad. Dopisem ze dne 25. 9. 2014 byla Ministerstvem vnitra vyzvána k jeho doplnění.

Dne 26. 9. 2014 obdrželo Ministerstvo vnitra doplnění rozkladu. V něm žadatelka uvádí, že ve správním řízení nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by měly vést při uvážení správního orgánu k jeho zamítavému rozhodnutí. Pro závěr správního orgánu, že zájem na přijetí žadatelky do státního svazku České republiky a veřejný zájem nejsou v souladu, neexistuje podle žadatelky žádná opora v dokazování.

Pokud jde o její pobyt na území České republiky, uvádí žadatelka, že zde žije na základě povolení k trvalému pobytu nepřetržitě téměř 16 let. Ovládá velmi dobře český jazyk, pracuje zde, žijí zde obě její děti i vnoučata. Navázala zde blízké osobní a hospodářské vztahy, získala zde spoustu přátel mezi občany České republiky (na důkaz čehož předložila k rozkladu jejich prohlášení a podpisy) a má vřelý vztah k České republice a opravdový zájem o českou kulturu a tradice. Tyto skutečnosti podle žadatelky dokládají dovršení její integrace v České republice. Žadatelka uvádí, že chce v České republice natrvalo zůstat, že se po celou dobu svého pobytu chovala řádně a její dosavadní pobyt nebyl České republice ke škodě. Domnívá se, že odpovídá cílům zákona o státním občanství, aby jí z uvedených důvodů byla udělením státního občanství poskytnuta vyšší míra hospodářské i jiné jistoty. Navrhuje proto, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí zrušil a její žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhověl.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Přestože žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c), d) i e) zákona o státním občanství, ministr vnitra se ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně.

Ministr vnitra v žádném případě nezpochybňuje vysokou míru integrace žadatelky v České republice ani skutečnost, že žadatelka žije v České republice spořádaným životem již 16 let a navázala zde blízké osobní a hospodářské vztahy, ani to, že projevuje opravdový zájem o českou kulturu a historii.

Pokud žadatelka v udělení státního občanství České republiky spatřuje zajištění větší míry hospodářských a jiných možností, konstatuje ministr vnitra, že trvalý pobyt je kvalitativně nejvyšším legálním pobytem na území České republiky a v jeho důsledku má v České republice zajištěny veškeré základní potřeby a jistoty a má zde garantována rovněž téměř všechna práva jako občané České republiky.

Je nicméně věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhová či nikoliv, a to dokonce i za předpokladu,

že žadatelka splňuje všechny podmínky pro udělení státního občanství, tak jak jsou stanoveny v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. Na podporu tohoto stanoviska lze uvést usnesení Ústavního soudu č. j. IV. ÚS 586/99 ze dne 8. 3. 2000, v němž se uvádí, že *v případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství. Ve svém usnesení ze dne 17. 5. 2007, č. j. II. ÚS 624/06 pak Ústavní soud přímo konstatoval, že není základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí a že zákon o nabývání a pozbývání českého státního občanství nezakotvuje nárok na získání občanství při splnění zákonných podmínek, ale pouze možnost toto získat. Pokud jde o podmínky pro udělení státního občanství stanovené v zákonu o státním občanství, jde podle Ústavního soudu o formální podmínky, jejichž splnění teprve zakládá důvod pro věcné posouzení žádosti.*

Také podle mezinárodního práva je vnitřní záležitostí každého státu, jakým způsobem upraví ve svém právním řádu způsoby nabývání a pozbývání státního občanství. V rámci správního rozhodování je každá žádost o udělení státního občanství posuzována individuálně a z více hledisek, při respektování soukromého zájmu žadatelů i veřejného zájmu státu. Pokud zde zůstává pochybnost o tom, zda jsou oba výše uvedené zájmy v souladu, žádosti o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje, a to ani za předpokladu, že žadatelka podmínky stanovené k udělení státního občanství České republiky v době rozhodování o žádosti formálně splňuje.

Na základě výše uvedeného ministr vnitra rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

